

וכן בעינין, כמה דאוקומו מאריך מתניתין אין לדין אלא מה שעיניו רואות.

ואות פקודין דתלין בשמיעה בגון קריית שמע, או פקודין אחריםין, דאתמר בהון אם השמייע לאזנו יצא, וקדא תקיעת שופר, סוף סוף באلين אברין תלין כל פקודין, אלא פקודה דיראה ואהבה אלו תלין במוחא ולבא, וכל פקודין דעתיה בגון סופה ולולב תלין בידין, ובאלין תקוניין (ס"א פקודיין) צרייך בר נש לאשתמו דעטא כל מלאכיא דאתקריאו עיני יהו"ה אצני יהו"ה, וAINON דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות (משתוי אש לחת), דתלין בחוטמא, ומלאכין דאתמר בהון (קהלת י כ) כי עוף השמים يولיך את הקול דתלין בקהל, ובעל פנפים יגיד דבר (שם) דתלין בבדורא, ומלאכין דתלין בעשרה, בגון ויידי אדם (יחזקאל א ד). ומלאכין דאתקריאו אותן, דתלין בצדיק (דף קלב ע"א) דאתמר בהון (ירמיה י) ומאותות השמים אל תחתו, ומלאכין דתלין ברגליין, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענוועא דכלחו יהו"ה, וצרייך למנדע נקודה דיליה, בכל אמר ונבר נקודה דאתחיב למלאכא דאייהו (או) מים, ולמלאכא דאייהו אש, וילמלאכא דאייהו רוח, הכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא, מלכות עפר מאנא דכלחו עלאיין דתלין מספירין, ולמתהא הבי את מלאכין דתלין מפsea ימלאך ואופן, דמתמן בשמה ורוחא ונפשא, גופא מאנא דכלחו, מיכא"ל אייה מיא, ואיהו ממונה על ימא, ובגין דא בד עבר משה לישראל בימא, ביה שבח לקודש בריך הילא, הילא הוא דכתיב (שמות טו יא) מי במוש באלים יהו"ה, גבריא"ל למומנה על אשא, אוריא"ל על עפרא, רפא"ל על עפרא, מלאין תלין פלה נפה רביה.

רבונו דמלאכיא דתלין מנינהו.

ברוי, אגרא דאלין פקודין דתלין באلين אברים, הוא דמאן דמייחד לקודש בריך הילא, בשכינתייה בהאי עלמא, קודש בריך הילא מצוג ליה בבת זוגיה לההוא עלמא, ומאן דקריב ליה לשכינתייה קרבנא, קודש בריך הילא מקריב ליה בבת זוגיה, ומאן דעבד ליה ביי מקדשא, הילא הוא דכתיב (שם כה ח) ועשוי לי מקדש, קודש בריך הילא עבד ליה בההוא עלמא בית לדיריא (ליה) תפמן דאייהו קדש קדרשין, ומאן דעבד ליה ספה, קודש בריך הילא מספק עלייה בההוא עלמא, וגין עלייה מכל מלאכי חבלה בד נפיק מהאי עלמא ואזיל לההוא עלמא.

ובכל מאן דמברך לקודש בריך הילא, ומkadsh ליה בצלותיה בהאי עלמא, קודש בריך הילא מברך ליה בההוא עלמא, ומkadsh ליה, ולית